

FLORENCIE V.

Pondělí, 13 srpen 2012

Florence plná historické skvosty byla během 2. světové války zkárou prakticky nezasažená. Tedy až do roku 1944, kdy odcházející německá vojska vyhodila do vzduchu všechny mosty přes Arno, kromě jednoho, toho nejstaršího a nejslavnějšího.

Starý most (Ponte Vecchio) Historie mostu sahá až do římské doby, kdy byl na nejužším místě Arna vystavěn most z kamene přes Arno. Původní stavby opakovaně strhávaly ničivé záplavy, ale florentané je tvrdě obnovovali. Proto až do r. 1218 to byl jediná možnost, jak se dostat přes řeku, což bylo možno nebo vozmo na druhou stranu. V roce 1333 jedna ze zvláštních povodní strhla již kamenný most. O 12 let později byla zahájena nová stavba, která dala základ mostu, který se zachoval až do dnešních dnů. Na mostě se usadili a krámký zbuvovali jircháři, prodavaři ryb a hlavně zlatníci. V polovině 16. století most postavil Vasari pro vládcu Florencie slavnou chodbu, která vedla z paláce Uffizi do paláce Pitti. (Chodba prochází i kostelem Santa Felicita stojícího hned za mostem, takže se velkovévodská rodina mohla nenápadně a v soukromí účastnit bohoslužeb, čímž se stala Santa Felicitas dvorním kostelem.) Velkovévodovi přechodu chodbou nad mostem ovšem zlatníci velmi smrděli, tak je z mostu vyhnal a v krámkách se usadili nesmradlaví zlatníci a bruslaři drahokamů, kteří jsou tam dodnes. Proto se také někdy Starému mostu říká most Zlatníků. Svatý Minias na hoře (San Miniato al Monte) Svatý Minias byl římským se stal křesťanem a poustevníkem a pro svou víru byl hozen do amfiteátru. Uvdomilý panter ho odmítl seřadit, proto byl Minias sřadit, ale protože v té době byly zázraky bůžnů na počtu dne, hrdě zvedl hlavu ze země se do své poustevny na kopci za Arno a teprve tam zemřel. Na jeho hrobě byla zbudována nejprve svatyně a později, na počátku 11. století, benediktinský kostel s klášterem. Kostel byl v době státemedověku omylem považován za starou římskou stavbu, podobně jako baptisterium, jehož vnitřní výzdobu zde tvárci úmyslně napodobili. Právě je obloženo bílým a zeleným mramorem podle římských geometrických vzorů. Na vrcholu sedí orel, symbol obchodníků se sukny, neboť právě tento cech stavbu kostela dlouho financoval. Interiér je starý, krásný, zdobený a klasicky stranný, temný a chvíli trvá, než se do něj vejde, který dovnitř vejde z plného slunce, rozkouká. Ostatky svatého Miniata jsou uloženy v kryptě v zadní části kostela. Kostel je ukončen apsidou s mozaikou Trinitního Krista, kterému se můžete za poplatek osvětit. (Anebo vydráždíte v kostele dostatečně dlouho, on nakonec do automatu někdo ty 2 eura hodí a můžete se pak s očima vřadit.) Jinak vstup je volný a otevřeno je prakticky od rána do večera. Protože kostel je vysoko na kopci, je odtud také překrásný výhled na město.

Kostel svatého Ducha (Santo Spirito) Stojí na druhém břehu Arna poblíž paláce Pitti a je to dvoje kostela svatého Vavřince (San Lorenzo). Jeho projekt vypracoval kdosi jiný než Brunelleschi roku 1428 na žádost bohatých florentských rodin. Interiér této trojlodní baziliky představuje jeden z nejkrásnějších renesančních kostelů ve Florencii. Vyniká především proporcí - inu Brunelleschi. Jako závazná měrná jednotka posloužil kupolí zaklenutý kvádr s délkou strany 22 florentských loktů (1 loket = 0,5836 m). Prostřední lože se zakládá na čtyřnásobné délce této základní stavební jednotky, klenební pole odpovídají čtvrtině, boční kaple polovině. Nástenná okna se nacházejí ve výšce 22 loktů. Kostel má také krásnou sakristii, ale nepostavil ji Brunelleschi, nýbrž o něco málo později jeho pokračovatel Giuliano da Sangallo. Nepochybně se zde pak inspiroval Michelangelo, když stavěl Novou sakristii v San Lorenzu. Ke kostelu patří augustiniánský klášter, do jeho zahrady se dostanete nenápadnými dveřmi v západní části kostela. Z kláštera jsou dnes už jen zbytky, lze shlédnout refektář s dosti poněkud freskou Poslední večeře od Andrey Orcagny. Kostel všech svatých (Ognissanti) Kostel založili v polovině 13. století humiliáti, kteří se u Arno a vyráběli zde vlněné látky. Později kostel přestavěli františkáni, během doby byl několikrát přestavěn, dnes má barokní přání s majolikovým reliéfem korunovace Panny Marie. Do tohoto kostela jsme se šli podívat na následující atrakce: fresky Domenica Ghirlandaia Madona s ochranným pláštěm (kterou Ghirlandaio namaloval v rodinné kapli slavného mořeplaveckého rodu Vespucci a dnes přeneseno) a Svatý Jeroným (ve své pracovně), Botticelliho fresku Svatý Augustin (ve své pracovně), náhrobek nejslavnějšího z Vespucci Ameriga a náhrobek samotného velkého Sandry Botticelliho. No, a je samozřejmě na dalších stránkách z florentských Posledních večeří, tu starší z Ghirlandaiových dvojčat. Tato prý byla inspirací Leonarda Vinci. Obraz je plný symboliky a jinotajů, každě kus ovoce, stromu nebo ptáka má nějaký skrytý význam. Tak například meruňky symbolizují hřích, páv zase nesmrtelnost. Někde v půlce informační tabule jsem v tom měla už takovej hokej jsem si ji raději ofotila. (continua)Falena